

sum nihil prodituram, quod omni proconio non sit par
 et æquum. Equidem si festinando hoc effecerim, ut
 maturare tu quoque velis editionem opusculi, quod me
 præcipue docturus sis Τῆς ἡαεῖ βιβλίου, τῆς δ' ἐξ α, τῆς
 ποὶ δ' οὐ β' ἐτελεσθῆ. simul de literatis omnibus
 et me ipso splendide uterque merueris, quod ut fieri
 patiaris, Viri Eximie, serio te rogo. Hugae Com.
 IV. ΠΙ ΔΕΥ. C121562 III.

D. Faetor et amicis
 integer

Salmasio.

Cl. Salmasio
 Viri incomparabili.

C. Auguinus. S.

(430).

Distuli ad te scribere, Viri Nobilissime, et ex ingenti itinere
 felicem reditum gratulari, cum spes identidem alluceret
 fungi me hoc officio posse coram et reciproco verbo
 rum commercio, quibus te præcipue disserentem audire
 esset de miraculis Regiae Virginis, quos mihi quidem
 tota miraculum est. Distuli hoc ^{ergo} ac differo, ut
 vides, varie districtus, et ab itinere tam breviculo
 aliis subinde aliisque negotiorum avocamentis impe-
 ditus. Dispungetur tamen hoc nomen ~~occur~~ quanto
 cius, si deo visum erit, dum defluit annis, et
 ille labitur, Ecce me lauceatum tibi sisto, atque
 ijs floribus redimitum, quibus, natura genio, inde
 a puero fateor me captum et gavisum, et plusculum
 indulsisse, quo successu fama viderit: quam laudabili
 instituto, quam minus probo, hinc illi censeant
 quibus ista cura aut contemptus, inde alii, quibus aut
 ingrata aut placita sunt. pro palatis enim et hominum
 diverso captus iocularium perinde ac seriorum fata
 cadunt. Noster autem ille furor involare solet
 in obvios quoscunque casus. etiam e re non levi-
 cula ludendi argumenta captare. Egregios nimirum
 cives Poetas, qui in ^{ipsa} clade publica suppetere, quo se
 consolentur autumant, modo res in acumen incitat
 Epigrammate dignum. Hanc ego ^{sepe} hisce diebus in-
 saniam insanivi, operamque dedi sedulo, ut quam
 paucissimas id Christiani Orbis genti lateret, singulas
 suo sermone testes advocavi meae, ut elementer dicam
 impotentia

impotentia. quod enim compendio, omnes ad eam, te
bit Maxime, e proximo compellaturus es, qui si te ungi
hinc hoc fasmosus es, assequi te non ea quae dixi, sed
quos volui dicere, non nihil olei videbor non perdidisse.
Accedunt ejusdem farinae aut purpuris alia paucula
Ceteri Xola et ipsa; quibus omnibus si te tanti illi
abduci poteris a curis gravibus atque indefessâ tu
cubrationum tela, quâ non dubia immortalitati
nominis tui famam is insertum, rem facis, et pro
sua humanitate tuâ dignam, et ad eam liberis) quâ
non ^{omnino} indignus est amor in te meris, et cultus, et perpe
tua et constant estimatio virtutum tuarum, et
cum horrore quodam et stupore conditioni reverentia
cujus cui ego parem non existitisse, a restauratis orbis
Christiano literis, omnibus utique exhaecis ariacis
predicare soleo. Tu vale, vir summe, et interpellationem
culam boni consule. Haga Com: Prid: D: Jan. 1693. III.

A. M. Schurmannæ Nobilissimæ ac praestantissimæ Dominae.

(431).

Veterem ecce meam et solennem insaniam nuper insani
vi. atque eius rei testem scilicet, universos pene
Christiani orbis incolas, suo sibi sermone advocavi.
Desunt, fateor, ad orientem non pauci, quos non
compellavi, conscius mihi balbutiei meae aut insitiae.
Sed desinendum alicubi fuit, ut esset unde tu ordiri
posses. Equid eos tibi rite salit? eritque in manu
tuâ Trajectinas Musas cohibere, post tam garrulas
Hagienses? Adjicio poematum unum atque
alterum ceteri Xolov, ut caetera, et praecipiti furere
natum. Haec, ubi commodum erit, remitti postulo,
quia autographa impudenti perire, neque ad manum
nunc erat, qui describeret. Vale Virgo Nobilissima,
Disque Voetio et Suranavio, si tanti est, singula horum
exemplaria meo verbis tuisque tradi jube. Scrib.
Haga Com: 17. Jan. 1693.

Magni nominis et virtutis tuae
cultor perpetuus.

Cyriaco Lentulo